

Τα ονομαστήρια του Μητροπολίτη Σύρου στην Μύκονο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου](#)

Στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Τουρλιανής, στην Άνω Μερά της Μυκόνου, τελέσθηκε το πρωί της 5ης Ιουνίου 2021, επί τη ιερά μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Δωροθέου, Επισκόπου Τύρου, Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωροθέου Β', συμπαραστατούμενου από τον Ηγούμενο της Μονής, Αρχιμ. Αλέξιο Παπαδόπουλο, τους Εφημερίους της Μυκόνου και Εφημερίους από τη Σύρο και την Άνδρο.

Η Θεία Λειτουργία τελέσθηκε παρουσία του Βουλευτού Κυκλάδων κ. Φιλ. Φόρτωμα, του Δημάρχου Μυκόνου κ. Κων. Κουκά, του Θεματικού Αντιπεριφερειάρχη Πολιτισμού κ. Στ.Μπρίγγου, του Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας Άνω Μεράς κ.

Πέτρου Σταυρακόπουλου, της Προέδρου της Αδελφότητας Άνω Μεράς κα Φραντζέσκας Κουνάνη, του Υπολιμενάρχη Μυκόνου και Αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος. του Διοικητή της 6ης ΜΣΕΠ, του Διοικητού του Α.Τ. Μυκόνου, του Διοικητού των Νοσοκομείων Σύρου και Νάξου κ. Μιχ.Ζουλουφού, του Συριανού Επιστήμονος και ιδρυτού της εθνωφελούς Οργάνωσης « Hope Genesis», Ιατρού κ. Στεφάνου Χανδακά, προσκόπων και μελών τοπικών πολιτιστικών Συλλόγων και πολλών Μυκονίων, οι οποίοι προσήλθαν να ευχηθούν στον συμπατριώτη Ποιμενάρχη τους, τηρούντες εντός και εκτός του Ναού τα ισχύοντα μέτρα υγειονομικής προστασίας.

Τον Πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Αρχιμ. Αλέξιος Παπαδόπουλος, το πλήρες κείμενο της ομιλίας του παρατίθεται κατωτέρω:

«Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, αγαπητοί μου Συνεφημέριοι Αδελφοί και ευλογημένε του Κυρίου λαέ,

Κατά τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας, ο ενανθρωπήσας Υιός και Λόγος του Θεού κατέχει τριπλό αξίωμα, το αρχιερατικό, το προφητικό και το βασιλικό, το οποίο μετέδωσε, μετά την Ανάστασή Του στους αγίους Του Αποστόλους και μεταδίδεται δια του Αγίου Πνεύματος και με το Μυστήριο της Ιερωσύνης στους εις τύπον και τόπον Χριστού ευρισκόμενους διαδόχους τους, τους Επισκόπους.

«Χωρίς τούτων, Εκκλησία ου καλείται», έγραφε ο Αποστολικός Πατέρας Ιγνάτιος ο Θεοφόρος. «Ούτε σώζεται ο πιστός εκτός Εκκλησίας μένων, αλλ' ούτε και ωφελείται εν αυτή άνευ των οικονόμων των θείων μυστηρίων, των ποιμένων Αυτής και διδασκάλων», διαβάζουμε χαρακτηριστικά στο κείμενο αυτό.

Για τον Άγιο Ιγνάτιο Αντιοχείας, ο επίσκοπος αποτελεί «τύπον» και «εικόνα» του Χριστού και αυτού του Πατρός, όχι με συμβολική, αλλά με πραγματική έννοια. Γι' αυτό και τονίζει ότι είναι «καλοί και οι ιερείς, κρείσσον δε ο αρχιερεύς ο πεπιστευμένος τα άγια των αγίων», διότι εκείνος είναι η θύρα του Πατρός, δια της οποίας εισέρχεται η Εκκλησία.

Τέλος, ο Άγιος Κυπριανός Καρθαγένης, συνοψίζοντας την προ αυτού παράδοση, επισημαίνει: «Εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία ... Ο επίσκοπος υπάρχει εν τη Εκκλησία και η Εκκλησία εν τω επισκόπω και εάν κάποιος δεν είναι σε κοινωνία με τον επίσκοπο, αυτός δεν βρίσκεται εν τη Εκκλησία».

Μέσα από αυτά τα λίγα αποσπάσματα των πρώτων Πατέρων της Εκκλησίας διακρίνουμε αναμφισβήτητα την «υπερτάτη σημασία του επισκοπικού αξιώματος» για τη σωτηρία των πιστών. Γι' αυτό λοιπόν και η τιμή που οφείλεται να αποδίδεται από τον κλήρο και τον λαό μιας τοπικής εκκλησίας στον επίσκοπο αυτής δεν πρέπει να θεωρείται απλή τιμή προς ένα πρόσωπο που κατέχει μια οποιαδήποτε εξουσία.

Γιατί, όπως διαβάζουμε σε ένα άλλο αρχαίο κείμενο, τη «Διδασκαλία των Αποστόλων», ο επίσκοπος κάθεται για χάρη του ποιμνίου του «εις τόπον Θεού» και ο λαός οφείλει να τον αγαπά και να τον τιμά, διότι και για τον επίσκοπο έχει ειπωθεί αυτό που είπε ο Κύριος στους Αποστόλους: «Ο ακούων υμών εμού ακούει και ο αθετών υμᾶς ἐμέ αθετεῖ· ο δε ἐμέ αθετών αθετεῖ τον αποστείλαντά με» (Λουκ., 10, 16)

Ο επίσκοπος, λοιπόν, συνδέεται άμεσα και με τον Χριστό, γι' αυτό οι πιστοί έχουμε χρέος «τον επίσκοπον ως αυτόν τον Κυριον προσβλέπειν» και να τον τιμούμε, γιατί «ο τιμών επίσκοπον υπό Θεού τετίμηται».

Και σήμερα, στα δώδεκα νησιά της Παναγιοφρουρήτου Μητροπόλεώς μας, και ιδιαίτερα στην γενέτειρά σας ανεμόεσσα νήσο Μύκονο και την πνευματική σας Τροφό, Ιερά Μονή Παναγίας Τουρλιανής, Κλήρος και Λαός, τα παιδιά σας, εν ενί στόματι και μια καρδία, Σεβασμιώτατε Δέσποτα και Πατέρα μας, με την ευκαιρία της ονοματικής σας εορτής και την κατ' αυτάς συμπλήρωση εικοσαετίας από τη μέρα εκείνη τη λαμπρή, όταν, από τη χαριτοδότιδα δεξιά του μακαριστού και μεγάλου εκείνου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου και ψήφοις κανονικαίς της Σεπτής Ιεραρχίας, ελάβετε το της Αρχιερωσύνης σφράγισμα, σήμερα όλοι μαζί τον Επίσκοπό μας τιμούμε και, από τον Κύριο προσδοκώντας να τιμηθούμε, ομοθυμαδόν αναφωνούμε το εις Πολλά έτη Δέσποτα.

Σεβασμιώτατε,

Η Πρόνοια του Παντοδύναμου Θεού μας έδωσε ένα ευλογημένο Επίσκοπο, έναν Επίσκοπο της αγάπης, της ενότητας, της συνδιαλλαγής, της έμπρακτης φιλανθρωπίας, της μακροθυμίας, της ανεξικακίας, της διαρκούς και ανύστακτης φροντίδας για το ποιμνιό του, ένα ακαταπόνητο σπορέα του Λόγου του Θεού, που διασχίζει στεριά, θάλασσα και ουρανό, για να βρεθεί κοντά στο λαό και του μικρότερου νησιού και της πλέον ολιγάνθρωπης Ενορίας...

Ένα αληθινό Επίσκοπο του Χριστού, ο Οποίος, εν τω προσώπω σας «επεσκέψατο τον λαόν αυτού».

Η παρελθούσα εικοσαετία επιβεβαιώνει του λόγου μου το ασφαλές.

Ο Κυριος του Αμπελώνος, σας ενεπιστεύθη έναν πνευματικό Αγρό με πολλές δυσκολίες λόγω του πολυνησιακού του χαρακτήρα.

Παρά ταύτα, η κατά Θεόν καλλιέργεια και η άρδευσή του με τα ρείθρα της Χαριτος διευρύνεται συνεχώς και αδιάκοπα: η μέριμνά Σας είναι ανύστακτη, οι προσπάθειές Σας ακάματες, οι θυσίες Σας αδιάλειπτες, και προ πάντων: η εύσπλαγχνος διάθεσή Σας ανεξάντλητη.

Ως πνευματικά τέκνα Σας, αισθανόμεθα ιδιαίτερα ευνοημένοι και ευλογημένοι, εξ αιτίας μάλιστα του χαρίσματός Σας αυτού.

Κατά την εικοσαετή Διακονία Σας, δεν υπήρξατε μόνο ο Διδάσκαλος που διδάσκει,

αλλά πρωτίστως και κυρίως ο εύσπλαγχνος Πατέρας, ο οποίος εν Πνεύματι Αγίω γεννά κατά Θεόν τέκνα και τα σφραγίζει με την ευσπλαγχνία.

Σεβασμιώτατε Πατέρα μας,

Πλοίο η Εκκλησία μας και σεις ο Καπετάνιος... Στα 20 χρόνια, που πέρασαν, πολλές φουρτούνες και θύελλες αντιμετώπισατε, πολλούς σκοπέλους ξεπεράσατε, πολλές πίκρες δοκιμάσατε...

Και για όλα αυτά μπορώ να μαρτυρήσω εκ προσωπικής πείρας και μετά λόγου γνώσεως.

Είχα την τιμή και το προνόμιο να σας διακονήσω οκτώ ολόκληρα χρόνια και να αφουγκραστώ τον παλμό της πλημμυρισμένης από αγάπη για το ποίμνιό σας και τους Κληρικούς καρδιάς σας, να ενωτισθώ τους συχνά άγνωστους στους πολλούς αγώνες σας για τα δίκαια της Εκκλησίας και την προστασία του λαού, σας παρηκολούθησα να συμπάσχετε και να δακρύζετε με τους κόπους και τους πόνους των παιδιών σας.

Σας ακολούθησα στα ατελείωτα ταξίδια σας στα νησιά της Μητροπόλεώς μας, με κάθε μέσο, πλοίο, βάρκα, φουσκωτό, και υπό κάθε καιρικές συνθήκες, και είχα την ευκαιρία να υπολογίσω το μέτρο της αγάπης των νησιωτών μας προς τον Πατέρα τους...

Δε θα ξεχάσω πόσες φορές πηγαίνατε σε κηδείες απλών ανθρώπων και αντί να παίρνετε το λεγόμενο "φιλότιμο" της αγάπης των συγγενών τους, τους προσφέρατε εσείς χρήματα, γνωρίζοντας από πριν την οικονομική τους κατάσταση....

..... Ούτε και θα ξεχάσω πόσες φορές σας παρότρυνα να είστε συγκρατημένος στην προσφορά χρηματικών βοηθημάτων, που μερικές φορές σας άφηνε κυριολεκτικά «άφραγκο»!

Μπορώ να μαρτυρήσω και να βεβαιώσω πόσους φοιτητές στηρίξατε διακριτικά, αλλά και πόσους ασθενείς επεσκέψασθε είτε ο ίδιος είτε στέλνοντάς με στα Νοσοκομεία της Σύρου και των Αθηνών, κάθε φορά που μαθαίνατε ότι νοσηλεύονταν ασθενείς από τα νησιά, για να τους απαλύνετε τη μοναξιά και να τους καλύψετε τις όποιες ανάγκες τους.

Ακόμα έχω στη μνήμη μου τα χαρούμενα πρόσωπα των μαθητών των Σχολείων όλων των βαθμίδων Εκπαίδευσης των νησιών μας, όταν σας υποδέχονταν με αγάπη κατά τις συχνές επισκέψεις σας στις Σχολικές Μονάδες και του πιο ολιγάνθρωπου και απομακρυσμένου νησιού και δέχονταν από σας τα δώρα της πατρικής σας προς αυτά αγάπης, που ο ίδιος διαλέγατε και εκ των ιδίων αγοράζατε, και διατηρώ ακόμη ζωντανές τις ευχαριστίες των Εκπαιδευτικών για το εποπτικό και βοηθητικό της διδασκαλίας τους υλικό, που, ύστερα από σχετικά αιτήματά τους.

Αισθάνθηκα, όμως, και αισθάνομαι καθημερινά και τους πλαταγισμούς της αμνησικακίας και της συγχωρητικότητάς σας προς όλους αδιακρίτως, προς Κληρικούς και λαϊκούς, οι οποίοι εκόντες η άκοντες σας πόνεσαν και σας πονούν, σας πίκραναν και σας πικραίνουν, σας απογοήτευσαν και σας απογοητεύουν, τους οποίους αντιμετωπίζετε επιλέγοντας την οδό της φαινομενικής αδυναμίας της αγάπης.

Γιατί μέτρησα πολλούς, που αντί του μάννα, σας προσφέρουν χολή και ποτίζουν τη δίψα σας με το όξος της αχαριστίας και της εύκολης, ανέξοδης και πάντα “κερδοφόρας” επισκοποκατηγορίας....

Άνθρώπους κακόπιστους και εμπαθείς, που νομίζουν ότι θα αποκτήσουν κύρος και υπόσταση υβρίζοντας, χυδαιολογώντας και συκοφαντώντας έναν Επίσκοπο, ο οποίος νυχθημερόν μεριμνά για την κατά Χριστόν οικοδομή του ποιμνίου του με κηρύγματα, ποιμαντικές περιοδείες και στήριξη πολλαπλών ιεραποστολικών δραστηριοτήτων και χάρη στον οποίο εκατοντάδες οικογένειες εφοδιάζονται με τρόφιμα, εκατοντάδες άλλοι ενισχύονται οικονομικά στην αποπληρωμή χρεών, λογαριασμών, φαρμάκων, νοσηλείων και στην κάλυψη άλλων βιωτικών τους αναγκών, και δεκάδες μαθητών εμπεριστάτων οικογενειών προμηθεύονται στο Σχολείο τους καθημερινό πρωινό.

Ρίξτε, όμως, ένα βλέμμα γύρω σας και κοιτάξτε το λαό σας, που σας περιβάλλει με αγάπη, άδοξη και ανυπόκριτη... Και, είμαι βέβαιος ότι, βλέποντας αυτή την αγάπη, θα πείτε: «Γι' αυτό το λαό ο, τι κι' αν κάνω είναι λίγο», και αμέσως όλες οι πίκρες σε γλυκύτητα θα μεταποιηθούν.

Αυτή ακριβώς η γλυκύτητα σας χαρακτηρίζει πάντα τη μορφή σας, σας αναπαύει την ψυχή σας, σας διέπει τη ζωή σας και σας χαρακτηρίζει τη διακονία σας σε όποιο πόστο κι' αν κληθείτε!

Αδελφοί μου συνεορταστές!

Η εορτή του επισκόπου μας είναι η πρώτη και κύρια εορτή της τοπικής μας εκκλησίας, που συνεγείρει και συγκινεί, πρέπει να συνεγείρει και να συγκινεί, όλους τους πιστούς και στα δώδεκα θαλασσοφίλητα νησιά της Μητροπόλεώς μας.

Γιατί ο επίσκοπος δεν είναι ένα ιδιωτικό πρόσωπο, αλλά είναι το κατ' εξοχήν και εξ ολοκλήρου πρόσωπο της Εκκλησίας. που ζει για την Εκκλησία και όχι από την Εκκλησία!.

Δεν έχει ιδιωτική ζωή. Υπάρχει, ζει και αναλώνεται εν τη Εκκλησία και για την Εκκλησία «προσφέρων και προσφερόμενος, γενόμενος τοις πάσι τα πάντα ίνα τινάς κερδίσει εν Χριστώ Ιησού»..

Για τούτο και η «ιδιωτική» χαρά του επισκόπου μας για την ονοματική του εορτή είναι η χαρά και η προκοπή των πιστών, δηλαδή της ίδιας της εκκλησίας.

Για τούτο και εμείς εορτάζουμε, πανηγυρίζουμε και τιμούμε τον επίσκοπό μας με

ύμνους και ωδές πνευματικές για τα ονοματήριά του!

Τιμούμε τον επίσκοπό μας, το πλέον δημόσιο και υπεύθυνο πρόσωπο της Αγίας Εκκλησίας μας, όπως έχει καταξιωθεί στην εκκλησιαστική μας παράδοση και όπως καταξιώνεται καθημερινά, ξοδεύοντας τη ζωή του «υπέρ των του λαού αγνοημάτων».

Ο Επίσκοπός μας βρίσκεται στις καρδιές όλων μας και είναι πάντοτε εορταζόμενος, ως ευλογών και αγιάζων, ως συμβουλευών και παροτρύνων, ως δάσκαλος και πατέρας και αδελφός, που καθημερινά ανύστακτα ξοδεύει τη ζωή του για τις δικές μας αδυναμίες και ακαταστασίες, είναι το στήριγμα και ο οδηγός μας στα δύσκολα μονοπάτια της ζωής, είναι ο σύντροφός στη μοναξιά μας, είναι ο παρηγορητής μας στη θλίψη και τα πένθη μας, είναι ο πατέρας στην ορφάνια μας, είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός και σωτήρας μας εν παντί και πάντοτε.

Τον θέλουμε καθημερινά ανάμεσά μας στις χαρές και στις λύπες μας, στην υγεία και την ασθένεια, στη ζωή και στο θάνατο, πανταχού παρόντα ως Κηρηναίο να ελαφρώνει το βάρος του σταυρού μας.

Γι' αυτό και εμείς, οι ελάχιστοι, μικροί και ταπεινοί, με τη φλόγα της αγάπης μας ανάβουμε το θυμιατήρι της ψυχής μας και προς την Παναγία Τουρλιανή, στον πνευματικό Παρθενώνα της οποίας, το Καστρομονάστηρο της Ανω Μεράς, στις 17 Ιουλίου 1977, εκάρη Μοναχός από τον αείμνηστο Ηγούμενο Αρχιμανδρίτη Φιλάρετο Γεροντάρη και έλαβε το μοναχικό όνομα Δωρόθεος, προς τιμήν του πνευματικού του Πατέρα Δωροθέου Α' (Στέκα) του Μυκονίου, και μαζί με την πολυσέβαστη μητέρα σας Αικατερίνη, η οποία ανάμεσά μας σας καμαρώνει, και μακάρι πολλά-πολλά ακόμα χρόνια να σας καμαρώνει, θερμή αναπέμπουμε ευχή:

Να Σας καμαρώνουμε επί έτη ως της θάλασσας τα κύματα πολλά ακμαίο και υγιή, πλήρη Χαριτος και παρηγορίας, έμψυχη εικόνα της θείας ευσπλαχνίας, για να οικοδομείται ο Λαός του Θεού, να τιμάται η Εκκλησία μας; και να δοξάζεται το Ονομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν!"

Ακολούθως και υπό τις ενθουσιώδεις επευφημίες των παρισταμένων «Άξιος», προσέφερε στον Σεβασμιώτατο κ. Δωρόθεο Β' Ωμοφόριο και επιτραχήλιο, με την ευχή «ο Αρχιποίμην Κύριος να σας στηρίζει, ώστε σε κάθε κίνδυνο των ποιμαιομένων να τρέχετε προς τον πνευματικό κρημνό, να σώζετε τον εμπερίστατο αδελφό και ως άλλος βιβλικός ποιμένας να επαναφέρετε στην ασφάλεια της ποίμνης τον λογικό αμνό και να σας αναδεικνύει πάντοτε άξιο Ποιμένα και Πατέρα μας».

Εν συνέχεια, ο άρτι από τη Νάξο προσελθών Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος, τέλεσε την Ακολουθία της Αρτοκλασίας.

Στην ευχετήριο προσλαλιά του, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος**, εμφανώς συγκινημένος, ανέφερε ότι η προηγούμενη επίσκεψή του στη Μύκονο συνέβη πριν 41 χρόνια, μαζί με τον Μυκόνιο τότε συμφοιτητή του και σήμερα αοίδιμο Αρχιμανδρίτη Χρύσανθο Αγιαννανίτη (Κουσαθανά) ο οποίος με την όσια βιωτή του τίμησε το μοναχισμό, τη γενέτειρά του και την Έκκλησία μας, και εξέφρασε στον Σεβασμιώτατο κ. Δωρόθεο Β' τον θαυμασμό του για την άοκνη ποιμαντική αρχιερατική διακονία του και του ευχήθηκε υγεία και δύναμη για την συνέχιση και διεύρυνση του θεοφιλούς και λαοφιλούς έργου του.

Ο **Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β'** προ της Απολύσεως εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον **Σεβ. Μητροπολίτη Παροναξίας κ. Καλλίνικο**, τον οποίον απεκάλεσε "καλό και άγιο γείτονά του", τους Κληρικούς της Μυκόνου, και δι' αυτών προς όλους τους Κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως και τους συνεργάτες του στο ποιμαντικό και ιεραποστολικό του έργο, υπογραμμίζοντας ότι, χωρίς την βοήθειά τους δεν θα μπορούσε να το υλοποιήσει, χαρακτηρίζοντάς τους πολύτιμους αδάμαντες της Αρχιερατικής μίτρας του και λέοντες, που στηρίζουν το θρόνο του, καθώς επίσης τους παρισταμένους εκπαιδευτικούς και μαθητές,

καταθέτοντας, μάλιστα, το παράπονό του, ότι η πανδημία τον κράτησε μακριά από το φωτεινό πρόσωπο τους και το λαμπερό βλέμμα τους, καθώς και τους τα πρώτα φέροντες, σε όλα τα νησιά. Απευθυνόμενος προς τους εκκλησιαζομένους ετόνισε με συγκίνηση ότι, χάριν του λαού των νησιών της Μητροπόλεως, αξίζει κάθε κόπος και κάθε θυσία για τη διακονία του ποιμαντικού του έργου.

Ιδιαίτερως δε ευχαρίστησε τον Ηγούμενο της Μονής Αρχιμ. Αλέξιο Παπαδόπουλο για τον προευνεπισμό της εορτής, την αρχοντική φιλοξενία και την εμπνευσμένη ομιλία του και ανεμνήσθη του αιιδήμου Ηγουμένου Φιλαρέτου Γεροντάρη, ο οποίος παιδιόθεν τον στήριξε στην Εκκλησιαστική του πορεία.

Τις εκδηλώσεις επέλεξε με τη φήμη του Σεβασμιωτάτου η Χορωδία Ιεροσαλτών "Αντιφωνικό Μέλος", η οποία, υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Γ. Καμαριάρη, απέδωσε μελωδικώτατα και τους Ύμνους της Θείας Λειτουργίας, Σημειώνεται ότι η Θεία Λειτουργία αναμετεδόθη απ' αυθείας, διά του Περιφερειακού Τηλεοπτικού Σταθμού "SYROS TV1", ο οποίος θα αναμεταδώσει απευθείας και την αυριανή Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, από τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ερμουπόλεως.

